

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8C/176/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112227106
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8112227106.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove samosudkyňou JUDr. Eliškou Wagshalovou v právnej veci žalobcov: 1. W., bytom M., 2. Z., bytom M., 3. I., bytom M., 4. A., bytom M., všetci žalobcovia právne zastúpení JUDr. Mgr. Radimom Komkom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 27, proti žalovanému: M., bytom Z., právne zastúpeného JUDr. Alenou Zadákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kováčska 32, o zaplatenie 10 000 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy prevyšujúcej sumu 1 669,55 Eur a v časti o zaplatenie 9 % ročného úroku z omeškania zo sumy 1 875,67 Eur za obdobie od 15.05.2009 do 27.07.2010 z a s t a v u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1 669,55 Eur s 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 669,55 Eur od 31.12.2013 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 03.09.2012 sa žalobcovia proti pôvodne označeným žalovaným v 1. rade M. a v 2. rade M. domáhali zaplatenia sumy 10 000 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohataenia s odôvodnením, že voči žalobcom bolo začaté exekučné konanie, ktoré bolo uznesením Okresného súdu Prešov, č.k. 6Er 4225/2000 - 26 zo dňa 04.02.2010 zastavené a náhrada trov exekúcie účastníkom priznaná nebola z dôvodu, že exekučný titul, ktorým bol platobný rozkaz Okresného súdu Prešov, bol zrušený. Po právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Prešov, ktorým exekučné konanie zastavil, žalobcovia vyzvali exekútorský úrad na poukázanie všetkých finančných prostriedkov, ktoré im boli v rámci realizácie výkonu rozhodnutia zrazené a nachádzali sa na účte exekútorského úradu, respektíve boli poukázané na adresu oprávneného M., a to listom zo dňa 20.07.2010.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 19.12.2013, č.k. 8C/176/2012 - 120 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaných vstúpil M. a pripustil zmenu žaloby.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 29.01.2014, č.k. 8C/176/2012 - 121 súd konanie v časti o zaplatenie nad sumu 7 335,13 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy prevyšujúcej 7 335,13 Eur od 15.05.2009 do zaplatenia zastavil.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 07.05.2014, č.k. 8C/176/2012 - 142 súd konanie voči žalovanej v 2. rade zastavil.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 18.07.2014, č.k. 8C/176/2012 - 149 súd konanie o nároku žalobcov v 1. až 4. rade voči žalovanému v 1. rade vylúčil na samostatné konanie.

Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 03.07.2015 zobrali žalobný návrh vo vzťahu k žalovanému o zaplatenie sumy 225,67 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 15.05.2009 do zaplatenia a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 875,67 Eur za obdobie od 15.05.2009 do 27.07.2010 späť a žiadali konanie zastaviť. Žalovaný so späťvzatím žalobného nároku v tejto časti súhlasil, preto súd postupom podľa § 96 O.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

Predmetom konania tak ostal nárok žalobcov v 1. až 4. rade voči žalovanému na zaplatenie sumy 1 669,55 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 669,55 Eur od 28.07.2010 do zaplatenia, s tým, že splnením povinnosti jedného zo žalobcov zaniká povinnosť plniť voči ostatným žalobcom.

Súd nariadil a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, oboznámením sa s obsahom pripojených spisov a zistil tento skutkový stav:

Právny zástupca žalobcov nárok voči žalovanému odôvodnil tým, že po tom, ako došlo k zrušeniu exekučného titulu, súdnemu exekútorovi bolo oznámené, že bol podaný návrh na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor v rámci výkonu exekúcie poskytol plnenie, ktoré mal na účte a ktoré vymohol, oprávnenému M. a ponechal si časť prostriedkov ako náhradu trov súdneho exekútora. Žalobcovia vyzvali listom súdnu exekútoru M. na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia nemali žiadne vedomosti o obsahu exekučného spisu, až z podania súdnej exekútoru M., ktorá v tom čase bola účastníčkou konania ako žalovaná v 2. rade, doručenom súdu do spisu dňa 30.01.2013 a jej následnej výpovede pred súdom sa dozvedeli, že súdny exekútor M. si z vymoženej sumy zúčtoval trovy exekúcie vo výške 1 669,55 Eur. Napriek tomu, že v priebehu exekučného konania došlo ku zmene súdneho exekútora, nemal súdny exekútor právo zúčtovať trovy exekúcie, o ktorých bolo možné rozhodnúť až pri skončení exekúcie. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný ako súdny exekútor počas celého priebehu exekučného konania žalobcom nepodal správu o stave exekúcie a v čase keď skončil a odovzdal spis svojmu nástupcovi, nedoručil povinným správu o tom, že si účtoval trovy exekúcie. Poukázal na skutočnosť, že súdny exekútor pri zastavení exekučného konania nevykonal konečné zúčtovanie exekúcie, vrátane trov exekučného konania. Trovy exekučného konania si neuplatnil.

Právna zástupkyňa žalovaného vzniesla námietku premlčania voči uplatnenému nároku vo vzťahu k žalovanému s odôvodnením, že uznesenie Okresného súdu Prešov, ktorým bola exekúcia zastavená, nadobudlo právoplatnosť dňa 24.02.2010, pričom najneskôr týmto dňom sa žalobcovia dozvedeli o tom, že by si mohli voči žalovanému uplatniť svoj nárok prvýkrát. Už právoplatnosťou uznesenia o zrušení platobného rozkazu, ktorá nastala dňom 14.05.2009 si žalobcovia mohli svoje právo uplatniť prvýkrát a márnym uplynutím tejto premlčacej doby im ich právo zaniklo. Žalobcovia si prvýkrát svoj nárok voči žalovanému uplatnili na pojednávaní konanom dňa 11.12.2013. Okrem námietky premlčania poukázala na skutočnosť, že žalobcovia si svoj nárok uplatnili podľa § 33 Exekučného poriadku, ktorý smeruje proti súdnemu exekútorovi, ktorý je poverený výkonom exekúcie. Žalovaný ukončil činnosť súdneho exekútora dňom 31.08.2009, pričom v čase uplatnenia nároku zo strany žalobcov už nebol súdnym exekútorom. Pri odovzdávaní exekučných spisov nebol vykonaný audit. Úrad súdneho exekútora, ktorý preberá agendu predchádzajúceho súdneho exekútora, preberá všetky spisy, účty, zamestnancov a ani ku dnešnému dňu v danom prípade nie je jasné, či suma, ktorú si žalobcovia v tomto konaní uplatňujú, bola prevzatá nástupcom súdneho exekútora. Exekúcia prebiehala 10 rokov a prebiehala lege artis. Uviedla, že má za to, že trovy exekúcie mali byť uplatnené pri zastavení exekučného konania. Poukázala na skutočnosť, že titulom vzniku nároku súdneho exekútora na trovy konania bolo vydanie upovedomenia o začatí exekúcie. Poukázala na skutočnosť, že pri zastavení exekučného konania si mali účastníci tohto konania uplatniť trovy exekučného konania a súd mal o nich rozhodnúť. Žalobcovia už z upovedomenia o začatí exekúcie mali vedomosť o tom, že súdnym exekútorom je žalovaný, preto si mohli svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči nemu uplatniť ešte predtým, než súdu bolo doručené podanie, v tom čase žalovanej v 2. rade, dňa 30.01.2013.

Ako to vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Cb 343/99, žalobca M. a S. sa proti žalovaným, ktorí v tomto konaní vystupujú ako žalobcovia, domáhali zaplatenia sumy 442 504 Sk (14 688,44 Eur) s príslušenstvom titulom neuhradenia dlhu, ktorý vznikol z obchodného styku podnikateľského združenia V. a podnikateľského združenia W.. Súd v predmetnej veci vydal platobný rozkaz dňa 28.02.2000, ktorým žalobnému návrhu vyhovel. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 29.03.2000. Uznesením zo dňa 28.07.2008, č.k. 18Cb 343/1999 - 77 súd zrušil platobný rozkaz. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 14.05.2009. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 29.04.2009, č.k. 2Cob/8/2009 - 95 uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil. Podaním doručeným súdu dňa 27.11.2009 žalobca v 2. rade zobral žalobu späť a konanie žiadal zastaviť. Uznesením súdu zo dňa 13.02.2012 bolo konanie o žalobe žalobcu v 2. rade zastavené. Na pojednávaní konanom dňa 13.12.2012 žalobca M. uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že je to pravdepodobne nevyožiteľná pohľadávka, berie žalobu späť a navrhuje konanie zastaviť. Uznesením Okresného súdu Prešov, č.k. 18Cb 343/1999 - 136 zo dňa 13.12.2012 súd konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 13.03.2013.

Ako to vyplýva z pripojeného spisu súdneho exekútora M., sp. zn. EX 0233/00 oprávnený M. a S. sa proti povinným (v tomto konaní žalobcom) návrhom na vykonanie exekúcie doručeným exekútorскому úradu dňa 12.05.2000 domáhali vydania exekučného príkazu podľa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - platobného rozkazu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 18Cb 343/99 zo dňa 28.02.2000. Okresný súd Prešov dňa 31.05.2000 vydal poverenie č. 5707 019855, sp. zn. Er 4225/00, ktorým poveril súdneho exekútora M. vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia. Okresný súd Prešov uznesením, č.k. Er 4225/00-15 zo dňa 04.01.2011 zamietol námietky povinných zo dňa 17.07.2000 proti exekúcii na základe upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 20.06.2000 s odôvodnením, že námietky boli podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Na výzvu súdu zo dňa 11.01.2010 adresovanú súdnemu exekútorovi, aby súdu vyčíslil trovy exekúcie, súdny exekútor M., právny nástupca súdneho exekútora M., podaním doručeným súdu dňa 22.01.2010 oznámil, že náhradu trov exekúcie si neuplatňuje z dôvodov, že vo veci došlo k čiastočnému uspokojeniu pohľadávky oprávneného a trov exekúcie. Uznesením Okresného súdu Prešov, č.k. 6Er 4225/00 - 26 zo dňa 04.02.2010 súd exekúciu zastavil, náhradu trov exekúcie účastníkom nepriznal. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že dôvodom pre zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku je skutočnosť, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, a to platobný rozkaz č.k. 18Cb 343/99 - 23, bol dňa 28.07.2008 uznesením Okresného súdu Prešov, č.k. 18Cb 343/1999 - 77, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove, č.k. 2Cob/8/2009 - 95 zrušené. Dôvodom, pre ktorý súd náhradu trov exekúcie účastníkom nepriznal, bola skutočnosť, že exekútor si právo na náhradu trov exekúcie výslovne neuplatnil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 24.02.2010. Podaním doručeným súdnemu exekútorovi M. dňa 27.07.2010, právny zástupca povinných (v tomto konaní žalobcov) vyzval súdneho exekútora, vzhľadom ku skutočnosti, že exekúcia bola zastavená, na poukázanie všetkých zrážok, ktoré boli doposiaľ vykonané v rámci výkonu exekúcie späť na účet povinného W..

Ako to vyplýva z písomného vyjadrenia M., ktorá v tom čase vystupovala v konaní ako žalovaná v 2. rade, doručeného súdu dňa 30.01.2013, ktoré sa nachádza na č.l. 57 spisu, táto súdu oznámila, že súdny exekútor M. si z vymoženej sumy 5 842,20 Eur zúčtoval trovy exekúcie vo výške 1 669,55 Eur. Vyjadrenie bolo právnenmu zástupcovi žalobcov doručené dňa 18.03.2013.

Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou právneho posúdenia povahy nároku, ktorého sa v konaní domáhajú žalobcovia voči žalovanému. Predmetom konania je nárok žalobcov na plnenie, ktoré žalovaný v rámci výkonu exekúcie ako súdny exekútor vymohol od povinných (v tomto konaní žalobcov) a ponechal si ako odmenu. Exekučný poriadok v ust. § 37 ods. 1 priznáva súdnemu exekútorovi postavenie účastníka konania, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie. Trovami exekúcie sú podľa ust. § 200 ods. 1 Exekučného poriadku odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie. Súd dospel k záveru, že nárok žalobcov je potrebné posudzovať podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení, vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný ako súdny exekútor vo vzťahu k trovám exekučného konania nemá postavenie orgánu verejnej moci. V tejto súvislosti súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 165/2012-45 zo dňa 13.02.2013. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ ide o postavenie súdneho exekútora vo vzťahu k rozhodovaniu o

trovách konania, prevažuje aspekt jeho postavenia ako osoby vykonávajúcej slobodné povolanie, ktorá má ekonomický záujem na priebehu a výsledku exekučného konania a ktorej majetkové práva môžu byť rozhodovaním orgánov verejnej moci dotknuté (II. ÚS 4/2012). Súdny exekútor vykonáva súdno-exekútorskú činnosť ako slobodné povolanie (obdobne I. ÚS 199/07, III. ÚS 26/08), a teda aj ako podnikateľskú činnosť na účely tvorby zisku (IV. ÚS 236/08). Ústavný súd preto vo svojej rozhodovacej činnosti meritórne posudzuje namietané porušenie práv súdneho exekútora súvisiacich s rozhodovaním súdu o trovách exekúcie alebo odmene exekútora, pretože v tomto postavení je súdny exekútor nositeľom základných práv a slobôd (napr. I. ÚS 417/08, II. ÚS 475/2010, IV. ÚS 236/08, IV. ÚS 38/08, III. ÚS 269/08).

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 18Cb 343/99, platobný rozkaz vydaný súdom bol zrušený uznesením zo dňa 28.07.2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 14.05.2009. Súd poukazuje na skutočnosť, že takéto rozhodnutie súdu nie je konečným rozhodnutím vo veci samej, má len deklaratórny účinok, pričom konečným rozhodnutím vo veci súd považuje uznesenie súdu zo dňa 13.12.2012, ktorým konanie zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a stalo sa vykonateľným dňa 13.03.2013. Do tohto momentu právny dôvod pohľadávky, ktorú si v základnom, ako aj exekučnom konaní uplatňovali žalobcovia, existoval. Až právoplatnosťou uznesenia súdu o zastavení konania právny dôvod odpadol. Dôsledkom tejto právnej skutočnosti je vznik bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Preto má súd za to, že žalobcovia, ktorí si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, ktorý odpadol, uplatnili pred súdom na pojednávaní konanom dňa 11.12.2013 včas a neprihliadol na námietku premlčania, ktorú v konaní vzniesol žalovaný. Čo sa týka výšky bezdôvodného obohatenia, ktorým sa na úkor žalobcov žalovaný obohatil, túto mal súd preukázanú z písomného vyjadrenia M. (č.l. 57 spisu), ako aj z obsahu pripojeného spisu súdneho exekútora M., sp. zn. EX 0233/00. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že právny nástupca súdneho exekútora M., M., na výzvu súdu v exekučnej veci, aby vyčíslil trovy exekúcie, súdu oznámil, že náhradu trov exekúcie si v konaní neuplatňuje. V prípade, ak žalovanému v súvislosti s výkonom exekúcie, ktorej titulom bol platobný rozkaz, ktorý bol neskôr zrušený, vznikla škoda, nie je týmto rozhodnutím dotknuté jeho právo na náhradu škody proti tomu, kto škodu spôsobil, čo však nie je predmetom tohto konania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd žalobcom priznal aj úroky z omeškania z prisúdenej istiny odo dňa nasledujúceho po doručení uznesenia súdu, ktorým pripustil, aby do konania vstúpil žalovaný, t.j. odo dňa, kedy sa žalovaný dozvedel o tom, že si žalobcovia voči nemu uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Preto súd v časti žalobného nároku, ktorým si žalobcovia uplatnili úroky z omeškania pred týmto dátumom zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o ich náhrade rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.